

له بلاو كراوه كانی مائپهړی به هه شت

نه نجامدانی نویژی ته راویح

چا که و چوښتی و

شهرعیه تی جه ماعت تیایدا

له گه ل توژی نه وه یه کی به نرخ سه باره ت به

مانه وه له مزگه وت به مه بهستی

خوا په رستی (الإعتکاف)

نووسنی : شیخی پایه به رزی نیسلام :

محمد ناصرالدین الالبانی رحمه الله

وهرگیپرانی :

ماموستا دارا جبار کریم

پیداچوونه وهی :

ماموستا عدنان بارام

مائپهړی به هه شت

ba8.org

مائپهړنکی نیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پینناو بلاو کړدنه وهی نه و نیسلامه یه که سه له فی
صالح - پیغه مبهړی خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانی (رضي الله عنهم) له سهړی بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتە ۋە دەپنە ھۆى:

۱. شارەزا كەردنى موسۇلمانان و پەرۋەردە كەردنىان لەسەر رىگا راستە كەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنە كەى ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كەردنەۋەى بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پاللاۋتن و تەصفىە كەردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كەردنەۋەى موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كەردنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكەردنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كەردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كەردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكرا كەردنى ئەو شتانەى كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بوارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، و تەۋفىقىمان بەدەيت بۇ ھەر كار و گوڭقارنىكى جوان وچاك بەو شىۋەيەبى كەخۆت لېى رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران :
۱۰۲].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رَجُلًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾
[النساء : ۱].

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب : ۷۰ - ۷۱].

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا فهرموويه تي : ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [سورة آل عمران : ۳۱] ،
 واته : ئه ی پیغه مبهري خوا ﷺ به ئيمانداران بلای ته گهر ئیوه خواتان خوش
 دهویتی ، ئه وا شوینی من بکه ون ، خواش خوشی دهوین ، و له گونا هه کانتان
 خوش ده بیټ ، وه پیغه مبهري خواش ﷺ فهرموويه تي : " صلوا کما
 رأیتُمونی أصلي " ^(۱) ، واته : به و شیوه نوږځ بکه ن که ده مبینن نوږځ ده که م
 .

ئهمه و چه ندين فهرمووده ی تر که هانمان ده دن شوین که وته ی
 پیغه مبهري خوا بین ﷺ ، له هه موو گو فتار و کردار ی کماندا ، وای لی کردین
 به دوا ی زیندوو کردنه وه ی سوننه ته کانی پیغه مبهردا بگه پړین ﷺ ، و
 بیخه ی نه بهر ده ستي موسلمانان .

نوږځي (ته راويچ) یش له ږمه زاندا یه کیکه له و نوږځه سوننه تانه ی که
 چه ندين فهرمووده ی (صحیح) دهرباره ی فهزل و خیر و چا که ی هاتووه ،

(۱) البخاري ومسلم ، وأحمد وهو مخرج في (إرواء الغلیل) تحت الحديث : ۲۱۳ .

له وانه ش پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی : " من قام رمضان إيماناً واحتساباً ، غفر له ما تقدم من ذنبه " (۲) .

واته : هه رکه سیڅ نوږښتی ته راویح له شه وانی پهمه زاندا بکات و باوه پری به واجبی تی هه بی تی و چاوه پوانی پاداشته که ی بکات ، ئه و خوی په وه ردگار له تاوانی پی شووی خو ش ده بی تی .

بویه به چاکمان زانی که ئه م کتیبه خنجلانه ، و پرسووده ی فهرمووده ناسی سه رده م شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) - په حمه تی خوی لی بی تی - که ناو نیشانی (قیام رمضان ... فضله ، و کیفیة أدائه ، ومشروعية الجماعة فيه ، ومعه بحث قيم عن الاعتكاف) لی ناوه ، وه پگریږنه سه ر زمانی کوردی شیرین ، بو ئه وه ی هه موو چین و توږنه کان بتوانن سوودی لی ببینن ، و په پره وی سوننه تی پیغه مبهری خوا بکه ن صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، له م په رسته شه گه وره یه دا ، وه له کو تای ئه م کتیبه خنجلانه دا هه روه کو له ناوه که یه وه ده رده که وی تی ، شیخی (الألبانی) توږینه وه یه کی پر به پیزی نووسیوه ده رباره ی (الاعتكاف) ، واته : مانه وه له مزگه وتدا به مه به سستی خوا په رستی ، و چه ن دین فهرمووده ی له و باره یه وه خسته وه ته پوو .

(۲) أخرجه مسلم وغيره وعند البخاري منه المرفوع من قوله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهو مخرج في : (صحيح أبي داود : ۱۲۴۱) .

ئیترا له کۆتاییدا ئه گهر راستمان پیکابیت ، ئه واه له خوای گه وره وهیه ، و
ته نهافه زلی ئه وه ، وه ئه گهر پیچه وانهی ئه وهش بیت ، ئه واه له نه فسی
خه تاکار و شهیتانه وهیه ، ده پاریمه وه له خوای بهرز و بالادهست له
هه له کانمان خوش بیت ، و داوای پاداشت ته نهافه له خوا ده که م ، ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ .

وسبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

وصلی الله وسلم علی محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

وهرگیږ : ماموستا دارا جبار - که لار

نویژی ته راویح له شه‌وانی په‌مه‌زاند

خیر و چاکه‌ی نویژی ته راویح له شه‌وانی په‌مه‌زاند :

۱ - ده‌بارە‌ی خیر و چاکه‌ی نویژی ته راویح له شه‌وانی په‌مه‌زاند دوو
فه‌رموده‌مان پی‌گه‌یشته‌وه :

یه‌که‌میان : ده‌گێڤنه‌وه له (أبو هريرة) هوه ﷺ که فه‌رمویه‌تی : "
كان رسول الله ﷺ يرغب في قيام رمضان ، من غير أن يأمرهم بعزيمة ، ثم يقول :
((من قام رمضان إيماناً واحتساباً ، غفر له ما تقدم من ذنبه)) فتوفي رسول الله ﷺ
والأمر على ذلك [أي : على ترك الجماعة في التراويح] ، ثم كان الأمر
على ذلك في خلافة أبي بكر ﷺ ، وصدر من خلافة عمر ﷺ " (۱) .

واته : پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر هانی خه‌لکی ده‌دا بۆ ئه‌نجامدانی نویژی
ته‌راویح له په‌مه‌زاند ، به‌بێ ئه‌وه‌ی جه‌ختیان له سه‌ر بکات له‌و فه‌رمان پی‌
کردنه ، پاشان ده‌یفه‌رموو : هه‌رکه‌سیک نویژی ته‌راویح له شه‌وانی په‌مه‌زاند

(۱) أخرجه مسلم وغيره وعند البخاري منه المرفوع من قوله ﷺ وهو مخرج في : (صحيح أبي داود : ۱۲۴۱) .

بکات و باوه پری به واجبیتي هه بیټ و چاوه پروانی پاداشته که ی بکات ، نه و
خوای په وهر دگار له تاوانی پیښووی خوش ده بیټ .

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ه فاتي کرد و کار له سر نه وه بوو ، وه به هه مان
شیوه کار له سر نه وه بوو له خه لافه تي (أبو بكر) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، و سه ره تای
خه لافه تي (عمر) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ .

نه وی تریان : فه رموده که ی (عمرو) ی کوږی (مرة الجهني) یه که
فه رمویه تي : " جاء رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رجل من قضاة ، فقال : يا رسول الله !
أرأيت إن شهدت : أن لا إله إلا الله ، وأنك رسول الله ، وصليت الصلوات
الخمسة ، وصمت الشهر ، وقمت رمضان ، وآتيت الزكاة ؟ فقال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
من مات على هذا كان من الصديقين والشهداء " (۲).

پیاوړیک له هوږی (قضاة) ه وه هاته لای پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ووتی :
نه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ! ئایا نه گهر شایه تي بدهم که هیچ په رستراوړیک
نیه شایسته ی په رستن بیټ جگه له (الله) نه بیټ ، و توش پیغه مبهری خوايت
، و پیټنج فه رزه نوږځه که شم نه نجام بدهم ، و پوږووی په مه زانیشم گرت ، و

(۲) أخرجه ابن خزيمة وابن حبان في " صحيحيهما " وغيرها بسند صحيح انظر تعليقي على " ابن خزيمة " (۳ / ۳۴۰ / ۲۲۶۲) و " صحيح الترغيب " (۱ / ۴۱۹ / ۹۹۳) .

نوږځي ته راويحيشم نه نجام دا له پرمه زاندا ، زه کاتيشم دا ؟ پيغه مبهري
خو اش صلى الله عليه وسلم فهرمووي : ههر که سيک له سهر نه مه بمريت ، نهوا له گهل
راستگزيان و شه هيداندايه .

شهوې قه در ودياري کردني

(ليلة القدر و تحديدها)

۲ - وه چاکترين شهواني مانگي پرمه زان شهوي قه دره ، له بهر نه مه
فهرمووده يه ي که پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي : " من قام ليلة القدر (ثم
وفقت له) ايماننا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه " (۳) .

واته : ههر که سيک شهوي قه در زيندوو بکاته وه (پاشان بوشي پيک
بکوهيټ که نه و پوژه بپيکيټ) و باوه پي به واجبيټي هه بيټ ، و چاوه پواني
پادا شتي خوا بيټ ، خوا له تاوانه کاني پيشووي خوش ده بيټ .

۳ - نه و شه وهش شهوي بيست و هه وته مه له پرمه زان له سهر ووته ي
هه لېږارده ي زانايان و زوړبه ي فهرمووده کانيش له سهر نه وهن ، له وانه ش
فهرمووده که ي (زري کورپي) حبيش) که ده فهرموويټ : " سمعت ابي ابن کعب

(۳) أخرجه الشيخان وغيرهما من حديث أبي هريرة وأحمد (۵ / ۳۱۸) من حديث عبادة بن الصامت والزيادة له والأولى
منهما لمسلم عن أبي هريرة .

يقول : . أو قيل له . : إن عبد الله بن مسعود يقول : من قام السنة أصاب ليلة القدر ، فقال أبي رضي الله عنه : رحمه الله ، أراد أن لا يتكل الناس ، والذي لا إله إلا هو إنما في رمضان . يحلف ما يستثني . و والله إني لأعلم أي ليلة هي ؟ هي الليلة التي أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم بقيامها ، هي ليلة صبيحة سبع وعشرين ، و أمارتها ؛ أن تطلع الشمس في صبيحة يومها بيضاء لا شعاع لها ، ورفع ذلك في رواية إلى النبي صلى الله عليه وسلم " (٤) .

واته : گویم له (آي) ی کورپی (کعب) بوو ده یووت یان پی ۍ ووترا : که (عبد الله) ی کورپی (مسعود) ده لیت : هه رکه سیك ساله که زیندوو بکاته وه ئه و شه وی قه در ده پیکیکت !!! (آي) فه رمووی : په حمه تی خوی لی بیت ، ویستی خه لکی که م ته رخه می تیدا نه که ن به گرتنی ته نها ئه و شه وه ، سویند بیت به و که سه ی که هیچ په رستراویک نیه شایسته ی په رستن بیت جگه له ئه و نه بیت ، به پراستی و بی گومان له په مه زاندايه - سویند ده خوات (إن شاء الله) ناکات - وه سویند به (الله) به پراستی من ده زانم کام شه وه یه ؟ ئه و شه وه یه که پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم فه رمانی پی کردین که زیندووی بکهینه وه ئه ویش ئه و شه وه بوو که به یانیه که ی بیست و حه و ته مه له

(٤) أخرجه مسلم وغيره . وهو مخرج في : صحيح أبي داود : ١٢٤٧ .

په مه زان ، و نیشانه که شی ئه وهیه که خور له بهر به یانه که یدا دهرده چیټ
سپییه و تیشکی که مه ، وه ئه م ووته یه ی دها پال پیغه مبهری خوا ﷺ .

دروست بوونی جماعت له م نوږه دا

(واته : نوږی ته راویح) :

مشروعية الجماعة في الصلاة (في القيام)

٤ = وه جماعت کردن درسته له نوږی ته راویدا ، به لکو چاکتره له
نوږی ته نها ، له بهر پیهه ستانی خودی پیغه مبهر ﷺ به و کاره به
جماعت ، و پوون کردنه وهی خیر و چاکه ی ئه و کرداره به ووته ی خو ی ،
هر وه کو چو ن له فهرمووده ی (أبو ذر) دا هاتووه ﷺ که فهرموویه تی :
"صمنا مع رسول الله رمضان ، فلم یقم بنا شیئا من الشهر حتی بقي سبع ، فقام
بنا حتی ذهب ثلث الليل ، فلما كانت السادسة لم یقم بنا ، فلما كانت الخامسة
قام بنا حتی ذهب شطر الليل ، فقلت : یا رسول الله ! لو نفلتنا قیام هذه الليلة
؟ فقال : إن الرجل إذا صلی مع الإمام حتی ینصرف ، حسب له قیام ليلة .

فلما كانت الرابعة لم يقم ، فلما كانت الثالثة^(۵) جمع أهله ونساءه والناس فقام بنا حتى خشينا أن يفوتنا الفلاح . قال : قلت : ما الفلاح ؟ قال : السحور ، ثم لم يقم بنا بقية الشهر"^(۶) .

واته : به پۆژووی مانگی په مه زان بووین له گه ل پیغه مبه ری خوا دا ﷺ
هیچ شه ویك شه ونویژی پی نه کردین له و مانگه دا ، تاكو حوت شه وی مابوو و شه ونویژی پی کردین تاكو سی یه کی شه و پویششت ، وه کاتیك كه شه وی شه شه می بوو شه ونویژی پی نه کردین ، وه کاتیك شه وی پینجه می بوو شه ونویژی پی کردین تاكو نیوه ی شه و پویششت ، و ووتم : ئه ی پیغه مبه ری خوا !
ئه گهر ته واوی شه وه كه مان بۆ زیندو بکه یته وه به نویژکردن ، ئه ویش فهرمووی : به راستی ئه گهر كه سیك نویژ له گه ل پییش نویژدا بکات تاكو لی ده بیته وه شه ونویژی ته واوی ئه و شه وه ی بۆ دهنوسریت.

وه کاتیك كه شه وی چواره می بوو پی نه کردین ، و کاتیك كه شه وی سی یه می بوو هه موو كه س و كار و خیزانه کانی و خه لکی کوکرده وه ، و شه ونویژی پی کردین تاكو ترساین كه (الفلاح) مان له ده ست بچیت ، راوی

(۵) یعنی ليلة سبع وعشرين وهي ليلة القدر على الأرجح كما سبق ولذلك جمع النبي صلى الله عليه وآله وسلم أهله ونساءه وبذلك ترجم ابن خزيمة للحديث في (صحيحه) (۲۳۷ / ۳) .

(۶) حديث صحيح أخرجه أصحاب السنن وابن خزيمة في (صحيحه) (۲۲۰۶) وغيرهم وهو مخرج في " صلاة التراويح " (ص ۱۶ - ۱۷) و " صحيح أبي داود " (۱۲۴۵) وله شاهد من حديث أبي هريرة في (صحيح ابن خزيمة) (۴۲۰۸) .

ده لیت : ووتم (الفلاح) چیه ؟ ووتی : پارشیوه ، ئینجا ئه وهی مابوو له مانگه که شه و نوږځي پی نه کردین .

هوږی به رده وام نه بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له سهر

جه ماعت کردن له رهمه زاندا :

۵ - نه کردنی شه و نوږځي ته راويچ له لایه ن پیغه مبه ری خواوه صلی الله علیه و آله به هاوه لانی به جه ماعت له ته واوی مانگه که ته نها له ترسی ئه وه دا بوو نه وه ک شه و نوږځي رهمه زانیان له سهر فهرز بکړیت ، دواتر نه توانن ئه نجامی بدن ، هه روه کو له فهرمووده که ی (عائشة) دا هاتووه له (الصحيحین) و کتیبی تریشدا (۷) .

ئهم ترسه ش په ویه وه و نه ما به وه فاتی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دواي ئه وهی که خواي په روه ردگار شه ریه تی ته واو کرد ، وه به وهش واز لی هیئراوه که نه ما ، که نه کردنی جه ماعت ته له رهمه زاندا ، به لام ئه و حوکه می پیشوو وه ک خوی مایه وه که دروستی ئه نجامدانی نوږځه که یه به جه ماعت ، بویه (عمر) رضی الله عنه

(۷) انظر سياقه وتخریجه فی " التراویح " (ص ۱۲ - ۱۴) .

ئەو سوننەتەى زىندوو كردهو ، وەك لە (صحيح البخاري) وەى تردا هاتووە
(۸).

دروست بوونى جەماعت بۇئافرەتان :

(مشروعية الجماعة للنساء)

٦ = وە دروستە بۇ ئافرەتان ئامادەى ئەو نوپۇزە بن بە جەماعت ،
هەروەك لە فەرموودەكەى پيشووى (أبو ذر) دا هاتووە ، بەلكو دروستە
پيشنويزىكى تايبەتيان بۇ دابىرىت ، جگە لە پيشنويزى پياوان ، ئەو
كردارەش جيگير بووہ لە (عمر) ەوہ ﷺ لەو كاتەى كە خەلكى كۆكردهوہ
لەسەر ئە نجامدانى نوپۇزى تەراوىچ بە جەماعت بە دواى پيشنويزىك بۇ پياوان
كە (أبي) كوپى (كعب) بوو ، و پيش نوپۇزى ئافرەتانيش (سليمان) كوپى
(أبي حنمة) ە بووہ .

(۸) انظر تخریجه وكلام ابن عبد البر وغيره عليه في المصدر السابق (ص ۴۹ - ۵۲) .

له (عرفجة الثقفی) هوه ده گڼنه وه که فهرموویه تی : "کان علي بن أبي طالب عليه السلام يأمر الناس بقیام شهر رمضان ويجعل للرجال إماما وللنساء إماما قال : فکنت أنا إمام النساء " (۹) .

واته : (علي) ی کوړی (أبي طالب) فهرمانی به خه لکی ده کرد که شه ونویژی به جه ماعت نه نجام بدهن ، و پیش نویژیکی بو پیاوان ، و پیش نویژیکیشی بو ئا فره تان داده نا ، ده لی : منیش پیش نویژی ئا فره تان بووم . منیش ده لیم (واته : شیخی ئه لبانی) : ئه مه له لای من شوینه که ی ئه و کاته یه که ئه گهر مزگه وته که فراوان بیټ ، بو ئه وه ی هه ردوو پیش نویژه که له یه کتر تیک نه دهن .

(۹) أخرجه والذي قبله البيهقي (۲ / ۴۹۴) وأخرج الأول منهما عبد الرزاق أيضا في " المصنف " (۴ / ۲۵۸ / ۸۷۲۲) وأخرجهما ابن نصر أيضا في (قیام رمضان) (ص ۹۳) ثم احتج بهما على ما ذكرنا (ص ۹۵) .

ژماره ی په کاته کانی ته راویج

(عدد رکعات القيام)

۷ - وه ژماره ی په کاته کانیشی یانزه په کاته ، وه ئه وهش هه لده بڅیرین که هیچی له سهر زیاده نه کریت ، وه کو شوین که وتنیک بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله که تا کو له دنیا دهرچونی زیادی له سهر نه کردووه ، و که پرسپاریش کرا له (عائشة) - خوی لی پازی بیت - دهر باره ی نوڙی پیغه مبهری صلی الله علیه و آله له په مه زاندا ؟ ئه ویش فهرمووی : " ما کان رسول الله صلی الله علیه و آله یزید فی رمضان ، ولا فی غیره علی إحدى عشرة رکعة ، یصلي أربعاً ، فلا تسلم عن حسنهن وطولهن ، ثم یصلي أربعاً ، فلا تسلم عن حسنهن وطولهن ، ثم یصلي ثلاثاً " (۱۰) .

واته : هه رگیز پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله نه له په مه زان و نه ش له جگه له په مه زاندا له یانزه په کات زیاتری نه کردووه ، چوار په کاتی ده کرد مه پرسه سه بارهت به جوانی و دریژیان ، پاشان چوار په کاتی ده کرد مه پرسه سه بارهت به جوانی و دریژیان ، پاشان سی پکاتی ده کرد .

۸ - وه بوی هه یه له و ژماره یه ش که متر بکات ، ئه گه رته نها یه ک پکاتی وتریش بکات به ته نها ، به به لگه ی کردووه و گوفتاری پیغه مبهری صلی الله علیه و آله .

(۱۰) أخرجه الشيخان وغيرهما وهو مخرج في " صلاة التراويح " (۲۰ - ۲۱) و " صحيح أبي داود " (۱۲۱۲) .

سه بارهت به به لگهی کرده وه : ئه وه رموده یه که تییدا هاتوه : " سئلت عائشة رضي الله عنها : بکم کان رسول الله ﷺ یوتر ؟ قالت : کان یوتر بأربع (۱۱) " (۱۲) .

واته : پرسیار کرا له (عائشة) - خوای لی پازی بیّت - پیغه مبهری خوا چه ند پکات وتری ده کرد ؟ ئه ویش فه رمووی و تره که ی چوار پکات و سیّ پکات ، وشه ش پکات و سیّ پکات ، و ده و سیّ پکات بووه ، و به که متر له حهوت پکات نویژی وتری نه ده کرد ، ونه ش له سیانزه پکات زیاتر نویژی وتری ده کرد .

وه سه بارهت به به لگهی گوفتاری پیغه مبهر ﷺ ئه وه رموده یه که فه رموویه تی : " الوتر حق فمن شاء فليوتر بخمس ومن شاء فليوتر بثلاث ومن شاء فليوتر لواحدة " (۱۳) .

(۱۱) قلت : منها ركعتا سنة العشاء البعدية أو الركعتان الخفيفتان اللتان كان النبي ﷺ يفتتح صلاة الليل بهما على ما رجحه الحافظ أنظر " صلاة التراويح " (ص ۱۹ - ۲۰) (۱۲) رواه أبو داود وأحمد وغيرهما وهو حديث جيد الإسناد وصححه العراقي وهو مخرج في " صلاة التراويح " (ص ۹۸ - ۹۹) و (صحيح أبي داود) (۱۲۳۳) . (۱۳) رواه الطحاوي والحاكم وغيرهما وهو حديث صحيح الإسناد كما قال جماعة من الأئمة وله شاهد فيه زيادة منكورة كما بينته في " التراويح " (ص ۹۹ - ۱۰۰) .

واته : نه نجام دانی نویژی وتر پیوښت و په‌وايه (حق) ، جا هر که‌سیک وښتی با به پینج پکات وتر بکات ، و هر که‌سیک‌یش ده‌یه‌وښت با به سی پکات وتر بکات ، و هر که‌سیک‌یش ده‌یه‌وښت با به یه ک پکات وتر بکات .

خویندنی قورئان له‌شه‌و نویژدا

۹ - وه سه‌باره‌ت به خویندنی قورئان له نویژی په‌مه‌زان و شه‌وانی تریشدا ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ سنوریکی دیاری نه‌کردوه تاوه‌کو زیاده‌که‌می له‌سه‌ر نه‌کړیت ، به‌لکو خویندنه‌وه‌که‌ی خوی ﷺ له‌م نویژده‌جا جیاوازه‌بووه له‌دریژی و کورتیدا ، و جاری واه‌بووه له‌هموو پکاتیکدا به‌قه‌ده‌ر : ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ﴾ ی ده‌خوینده‌وه ، که‌ئویش بیست‌ئایه‌ته ، وه هندی‌جاریش به‌قه‌ده‌ر په‌نجا‌ئایه‌تی ده‌خوینده‌وه ، و ده‌یفه‌رموو : " من صلی فی لیلة بمائة آية لم یکتب من الغافلين " .

واته : هر که‌سیک له‌شه‌ویدکا به‌سه‌د‌ئایه‌ت شه‌ونویژی بکات له‌بی ناگایان نانوسریت .

وه له فهرموده يه کی تریشدا هاتووه : " ... بمئي آية فانه يکتب من القانتين المخلصين " .

واته : به دووسه د نايهت شه و نوږځي بکات ئه و له (القانتين : واته :
 ئه وانه ی که بهرده وامن له پهرستشه کانين ، يان وه ستانه کانين له
 پهرستنه کانيندا دريژه خايه نه) و (المخلصين : ئه و که سانه ی که
 کاره کانين ته نها له بهر په زامه ندي خوی پهره ردگار ئه نجام ددهن)
 دهنوسريټ .

وه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم شه ويکیان که نه خوښ بوو ، هوت سوره ته
 دريژه که ی خوینده وه که سوره تي (البقرة) و (آل عمران) و (النساء) و
 (المائدة) و (الأنعام) و (الأعراف) و (التوبة) هن .

وه له باسی نوږځه که ی (حذيفة) ی کورپی (اليمان) دا صلى الله عليه وسلم له دوی
 پيغه مبهري خوا وه صلى الله عليه وسلم هاتووه که پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم له يه ک پکاتدا سوره تي
 (البقرة) و (النساء) و (آل عمران) ی خوینده وه ، که به له سهر خو و
 نايهت نايهت ده خویندنه وه ^(۱۴) .

(۱۴) هذه الأحاديث كلها صحيحة مخرجة في " صفة الصلاة " (۱۱۷ - ۱۲۲) .

وه به (أصح إسناده) له پښه ی (عمر) هوه رضی الله عنه پیمان گه یشتهوه کاتی که
 فهرمانی به (أبی) ی کوپی (کعب) کرد رضی الله عنه که نویژی ته راویح یانزه پکات
 به خه لکی بکات له پهمه زاندا (أبی) رضی الله عنه دوو سهه د ئایه تی قورئانی بو
 ده خویندن ، به شیوه یه که نه وانه ی که له به دوایدا نویژیان ده کرد له بهر
 دریژی قورئان خویندنه که ی خویان ده دا به سهر گوپال و دارده سته کانیا ، و
 نه ش ده گه پانه وه (واته : بو مالّه کانیا) تا کو سهره تاکانی گزنگ (الفجر) ^(۱۵).

وه دیسانه وه له (عمر) هوه به (صحیح) ی هاتوه که بانگی قورئان
 خوینه کانی کرد له پهمه زاندا ، و فهرمانی کرد به خیرا ترینیان له خویندندا
 که سی ئایه ت بخوینیت ، و ناوه نده که یان بیست و پینج ئایه ت ، و له سهر
 خوکه یان بیست ئایه ت بخوینیت ^(۱۶).

بو یه له سهر نه و ووتانه ی پیشوو نه گهر که سی که نویژی به ته نها بو خوی
 ده کرد چه ندیک ده توانیت با نویژه که ی دریژ بکاته وه ، و ههروه ها نه گهر
 که سانیک به دوایدا نویژیان ده کرد و پازیش بوون له سهر نه و دریژ کردنه وه یه ،
 نه وه هه رچه ند خویندنه وه که دریژتر بکاته وه باشته ره ، به لام نه و نه ده ش زیاد

^(۱۵) رواه مالك بنحوه . انظر " صلاة التراويح " (ص ۵۲) .

^(۱۶) انظر تخريجه في المصدر السابق (ص ۷۱) ورواه عبد الرزاق أيضا في " المصنف " (۴ / ۲۶۱ / ۷۷۳۱)
 والبيهقي (۲ / ۴۹۷) .

په وی تیدا نه کات له دریژ کردنه وه که تا کو وای لی بیټ شه وه که هه مووی
خه ریکی شه و نوږښ بیټ جگه له به شیکی که می نه بیټ ، ئه وه ش وه کو شوین
که وتنی پیغه مبر صلی الله علیه و آله که فرمویه تی : " وخیر الهدی هدی محمد " (۱۷) .

واته : خیرترین و چاکترین ریگه و پیباز ، ریگه و پیبازی (محمد) ه .

به لام ئه گهر پیشنوږښی ده کرد بو که سانی تر ، ئه و پیویسته له سهری که
ئه وه نده دریژی بکاته وه که ئه وانه ی له دوی نوږښ ده که ن نارپه حه ت نه بن
له بهر ئه و فرموده یی که پیغه مبر صلی الله علیه و آله تییدا فرمویه تی : " إذا قام
أحدکم للناس فلیخفف الصلاة فإن فیهم (الصغیر) والكبیر وفیهم الضعیف و
(المریض) (وذا الحاجة) وإذا قام وحده فلیطل صلاته ما شاء " (۱۸) .

واته : ئه گهر که سیک له ئیوه شه و نوږښی به خه لک ده کرد با نوږښکی
سووکیان بو بکات ، چونکه له ناویاندا مندا ل و گه وره و و لاوازیان تیدا یه و
نه خو ش و خاوه ن ئیشیشیان تیدا یه ، وه ئه گهر خوی به ته نها شه و نوږښی بو
خوی ده کرد با چنه د ده توانیت نوږښه که ی دریژ بکاته وه .

(۱۷) هو بعض حدیث رواه مسلم والنسائي وغيرهما وهو مخرج في " أحكام الجنائز " (ص ۱۸) و " الإرواء " (۶۰۸) .

(۱۸) أخرجه الشيخان واللفظ والزيادات لمسلم وهو مخرج في " الإرواء " (۵۱۲) و " صحيح أبي داود " (۷۵۹ و ۷۶۰) .

کاتی شه و نویژ

(وقت القیام)

۱۰ - کاتی نویژی ته راویحیش له دواي نویژی شیوان (عیسا) وه دهست پی دهکات تاكو کاتی نویژی به یانی ، له بهر ئه وهرموده یه پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله که فهرموویه تی : " إن الله زادکم صلاة وهي الوتر ^(۱۹) فصلوها بین صلاة العشاء إلى صلاة الفجر " ^(۲۰) .

واته : خوی گه وه ره نویژیکی بو زیاد کردوون ، که ئه ویش نویژی وتره ، جا ئه م نویژه له نیوان نویژی عیسا تاكو نویژی به یانی ئه نجام بدن .

۱۱ - وه ئه نجامدانی نویژ له کۆتایی شه ودا باشته بو که سیك که بوی بگونجیت له بهر ئه وهرموده یه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله که فهرموویه تی : " من خاف أن لا يقوم من آخر الليل فليوتر أوله ، ومن طمع أن يقوم آخره فليوتر آخر الليل ، فإن صلاة آخر الليل مشهودة ، وذلك أفضل " ^(۲۱) .

(۱۹) الحاشية : تسمى صلاة الليل كلها وترًا لأن عددها وتر أي : عدد فردي .

واته : بهه موو شه و نویژیک ده وتریت (وتر) چونکه ژماره کی تاکه .

(۲۰) حديث صحيح أخرجه أحمد وغيره عن أبي بصرة وهو مخرج في " الصحيحة " (۱۰۸) و " الإرواء " (۲ / ۱۵۸) .

(۲۱) أخرجه مسلم وغيره وهو مخرج في " الصحيحة " (۲۶۱۰) .

واته : هه رکه سیك ترسا له کوتایی شهودا به ئاگا نهیه ت با له سه ره تای شهودا وتره که ی بکات ، و هه ر که سیکیش زانی که له کوتایی شهودا به ئاگا ده بیئت با وتره که ی له کوتایی شهودا بکات ، چونکه نویژی کوتایی شهو فریشته کان ئاماده ی ده بن ، و ئه وهش باشتره .

۱۲ = وه ئه گه به راورد کردنی نویژه که له نیوان ئه وهدا بوو که له سه ره تای شهودا به جه ماعت بیکات باشتره ، یان له کوتایی شهودا به ته نها ، ئه وا نویژ کردنی به جه ماعت له سه ره تای شهودا باشتره ، چونکه ئه مه یان شهو نویژی شهویکی ته واوی بو دهنوسریت وه که له بپگه ی (۴) دا ئاماژه ی پی دراوه ، به فه رمووده یه کی (مرفوع : واته : دراوه ته پال پیغه مبه ر ﷺ) ، و کرده وه ی هاوه لانیش له سه رده می (عمر) دا ﷺ له سه ر ئه مه بووه ، (عبدالرحمن) ی کوپی (عبدالقادر) بۆمان ده گیریتته وه و ده لیئت : " خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة في رمضان إلى المسجد فإذا الناس أوزاع متفرقون يصلي الرجل لنفسه ويصلي الرجل فيصلي بصلاته الرهط فقال : والله إني لأرى لو جمعت هؤلاء على قارئ واحد لكان أمثل ثم عزم فجمعهم على أبي بن كعب قال : ثم خرجت معه ليلة أخرى والناس يصلون بصلاة قارئهم فقال عمر :

نعمت البدعة هذه (۲۲) والقي ينمون عنها أفضل من التي يقومون . يريد آخر الليل . وكان الناس يقومون أوله " (۲۳) .

واته : شه ويك له گهل (عمر) ی کوپی (الخطاب) دا ده رچووم بو مزگه وت له په مه زاندا ، که چی خه لکی هه رکي بو خو و جيا جيا بوون ، که سيک نويز بو خو د هکات به ته نها ، و يه کيک نويز د هکات و چه ند که سيک به دوايدا نويز د هکات ، (عمر) فه رموی : به خوا وا ده زانم ته گهر ته م خه لکه له سه ر يه ک قورئان خوین کو بکه مه وه باشته ر ، ئینجا خو ی يه کلايی کرده وه وکزيانی کردنه وه له سه ر (أبي) ی کوپی (کعب) ، ده لیت : پاشان

(۲۲) برای موسلمان : بو تيگه يشتن له م برپه يه ی پيشه وا (عمر) ﷺ ، ته م خالانه په چاو بکه :

أ = مه به ستي عمر ﷺ له پسته ی "نعمت البدعة هذه" ته وه نيه که کرداره که ی عمر ﷺ بيده بیت له زاراهوی شه ردا ، چونکه هه ر وه کو ئاشکرايه بيده : شتيکی تازه يه ده خريته سه ر ئايینی ئيسلامی پيروز و هيچ بڼه وايه کی له قورئان يان له سوننه ته کانی پيغه مبه ردا ﷺ نيه ، به لام کرده وه که ی عمر ﷺ بڼه وای هه يه له سوننه تی پيغه مبه ردا ﷺ به لام له ترسی فه رز بوونی وازی ليه ئيناوه ، وه که ترسی فه رز بوونی نه ما عمر ﷺ ته و سوننه ته ی زيندوو کرده وه .

ب = به کار هيئانی زاراهوی (بيده) له لايه ن عمر وه ﷺ به کار هيئانیکی زمانه وانيه و هيچی تر ، جا به ناگه به له ووته ی ته و که سانه ی که ده لين : ته مه به لگه يه له سه ر ته وه ی که (بيده ي حه سه نه) له ئاييندا هه يه !!! چونکه پيغه مبه ري خوا ﷺ فه رمويه تی : " كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ " . خوا ی په روه ردا گار پاريزه ري من و ئيوه يش بيت له گومپايی و گومپا بووان و گومپا که ران .

بروانه کتبی : (علم أصول البدع) ل : (۱۲۶ - ۱۲۹) نووسینی : علي حسن الحلبي ، و (البدعة وأثرها السيء في الأمة) ل : (۲۲ - ۲۴) نووسینی : سليم الهلالي . (ماموستا : عدنان بيارام) . (۲۳) أخرجه البخاري وغيره وهو مخرج في " التراويح " (ص ۴۸) .

شه ويكي تر له گه ليدا ده رچووم ، بينيمان خه لکي نوږځيان به دواي پيش نوږځه که يانه وه ده کرد ، (عمر) فهرمووي : باشتريډا هينرا و نه مهيه ، و نه وهش که له سهری ده خه ویت باشته له وهی که ئیستا نه نجامی ده دات ، مه به ستي کو تايی شه وه ، نه و کاته خه لکي شه و نوږځيان له سهره تايی شه ودا ده کرد .

وه (زید)ی کوړی (وهب) ده فهرموویت : " کان عبد الله يصلي بنا شهر رمضان فينصرف بليل " (٢٤) .

واته : (عبدالله) نوږځي پی ده کردین له په مه زاندا ، و به شه و ده گه پايه وه .

(٢٤) أخرجه عبد الرزاق (٧٧٤١) وإسناده صحيح وقد أشار الإمام أحمد إلى هذا الأثر والذي قبله حين سئل : يؤخر القيام - أي التراويح - إلى آخر الليل ؟ فقال : (لا سنة المسلمين أحب إلي) رواه أبو داود في " مسائله " (ص ٦٢) .

نه و شيواز (چوښتي) يانه ي که

نوږځي ته راويځي پي ده کړيت

۱۳ - نه مه م به دريځي له کتبي (صلاة التراويح) دا (لاپه ره ۱۰۱) -
۱۱۵ () باس کردوه و به باشي ده زانم پوخته که ي لير ده دا باس بکه م بو
نه وه ي ناسانکاريه ک بيت بو خوښه ر و بيرخستنه وه يه ک بيت بوي :

شيوازي يه که م : سيانزه پکات ، به دوو پکاتي سووک ده ست پي ده کات ،
که ووتی هه لېږدده ش نه وه يه که نه و دوو پکاته سوننه ته که ي دواي نوږځي
عيشا بيت ، يان دوو پکاتي تايبه تن شه و نوږځي پي ده ست پي ده کړيت ،
وه ک باس کرا ، پاشان دوو پکاتي زور دريځ ده کات ، پاشان دوو پکاتي له وه
کورت تر ، پاشان دوو پکاتي له مه کورت تر ، پاشان دوو پکاتي له مه کورت
تر ، پاشان دوو پکاتي له وه کورت تر ، پاشان يه ک پکات وتر ده کات .

دووهميان : سيانزه پکات ده کات ، له وانه هه شت پکاتيان له نيوان هه موو
دوو پکاتيک سه لام ده داته وه پاشان به پينج پکات وتر ده کات دانانيشيت بو
خويندنه وه ي ته حيات ، و سه لام دانه وه له پينجه م پکات نه بيت .

سي يه ميان : يانزه پکات ، له نيوان هه موو دوو پکاتيک سه لام ده داته وه
، و به يه ک پکات وتر ده کات .

چواره میان : یانزه پکات دهکات ، چواریان به یهک سهلام نه نجام دهدات ،
پاشان چواری تریش بهو شیوه یه ، پاشان سی پکات .

به لام ئایا له نیوان هه موو دوو پکاتی له چوار پکاتی و سی پکاتی کدا
داده نیشیت ؟ نه مه یان وه لامیکی تیر و ته سه لمان نه دوزیوه ته وه دهر باره ی
. به لام دانیشتن له سی پکاتی ددروست نیه !! واته : دانیشتن بو ته حیات
له (پکاتی دووهم) دا چونکه نه می هاتوو دهر باره ی شوبه اندنی به نویژی
مه غریب .

پینجه میان : یانزه پکات دهکات ، له وانه هه شت پکاتیان تیا له گه ل
یه کدا نه نجام دهدات بی ئه وه ی دابنیشیت له پکاتی هه شتم نه بیت ، پاشان
ته حیات ده خوینیت و سه لاوات دهدات له سه ر پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم ، و پاشان
هه لده ستیت و سه لام ناداته وه ، پاشان یهک پکات وتر دهکات ، و سه لام
دهداته وه ، نه مه نو پکات ، پاشان دوو پکاتی تر دهکات به دانیشتنه وه .

شه شه میان : شهش پکات دهکات له هیچ پکاتی له وانه دانیشیت له
شه شه م پکات نه بیت ، پاشان ته حیات ده خوینیت و سه لاوات دهدات له سه ر
پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم دهدات و ... هتد وه کو شیوازی پیشوو .

ئه‌مانه ئه‌و شیوازانه‌ن که له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ پیمان گه‌شتوون به‌پی‌ی ده‌قی فه‌رمووده ، و ده‌کریتی جو‌ری تریشی بو زیاد بکریت ، ئه‌وه‌ش به‌وه‌ی که له هه‌ر شیوازیك چه‌ند ده‌توانیّت له پکاته‌کانی که‌م بکاته‌وه هه‌تا‌کو ده‌گاته یه‌ک پکات ، ئه‌وه‌ش ئیش کردنه به‌گوفتاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ که پیشتر باس کرا که فه‌رموویه‌تی : " ... فمن شاء فليوتر بخمس ، ومن شاء فليوتر بثلاث ، ومن شاء فليوتر بواحدة " (٢٥) .

واته : هه‌ر که‌سیک ویستی پینچ پکات وتر بکات ، و هه‌ر که‌سیش ویستی به‌سی پکات وتر بکات ، و هه‌ر که‌سیش ویستی به‌یه‌ک پکات وتر بکات .

جا ئه‌م پینچ پکاتی و سی پکاتیه ده‌توانیّت به‌یه‌ک دانیشتن و یه‌ک سه‌لام دانه‌وه ئه‌نجامی بدات ، هه‌روه‌ک له شیوازی دووه‌مدا پوون کراوه‌ته‌وه ، وه ده‌توانیّت له نیوان هه‌موو دوو پکاتی‌کدا سه‌لام بداته‌وه وه‌ک له شیوازی سییه‌م وه‌ی تریشدا پوون کراوه‌ته‌وه ، و ئه‌مه‌شیان باشته‌ره .

وه سه‌باره‌ت به‌ نویژی پینچ پکاتی و سی پکاتی به‌ دانیشتن له نیوان هه‌موو دوو پکاتی‌ک به‌ بی سه‌لام دانه‌وه نه‌مان بینیه‌وه ئه‌و شیوازه جیگرو سه‌لمینرا بیّت له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ وه‌ بنه‌واش وایه که دروسته ، به‌لام

(٢٥) أنظر الفقرة : ٨ ، ص ١٦ .

نه نجامدانی نویژی ته راویح چاکه و چونیستی و شرعیه تی جه ماعت تیایدا.....

له بهر ئه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه که به سی پکات وتر
بکریت ، و هۆکاره که شی به وه هیناوه ته وه که فهرموویه تی : " ولا تشبهوا
بصلاة المغرب " (٢٦) .

وه نه یشوبهینن به نویژی مه غریب .

بویه ئه و کاته پیویسته له سه ر ئه و که سه ی که به سی پکات نویژی وتر
ئه نجام دهدات ، دوور بکه ویتته وه له خو شوبهاندن به و نویژه ، ئه وه ش له
دوو پوه ده بیئت :

یه که میان : سه لام دانه وه له نیوان جووت (الشفع) و تاکی (الوتر)
نویژه که دا ، و ئه مه یان به هیژتر و چاکتره (٢٧) .

ئه وهی تریان : به دانه نیشتن له نیوان جووت (الشفع) و تاکی (الوتر)
نویژه که دا ، و خواش زاناتره .

(٢٦) أخرجه الطحاوي والدارقطني وغيرهما . أنظر " التراويح " (٩٩ و ١١٠) .

(٢٧) وتسمية الركعة بالبتراء لا أصل له بل هو خلاف السنة فقد كان ابن عمر يوتر بركعة فسأله رجل عن الوتر فأمره أن يفصل فقال : إني خشيت أن يقول الناس : إنما البتراء فقال ابن عمر : أسنة الله ورسوله تريد ؟ هذه سنة الله ورسوله . رواه ابن خزيمة (١٠٧٤) بسند صحيح .

قورئان خویندن له سی پکاتی وتردا :

۱۴ - سوننه وایه که له پکاتی یه که می سی پکاتی وتردا : ﴿سَبِّحْ اسْمَ

رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ بخوینت ، و له دووه میدا : ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و له سی یه میدا

: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ، وه هندیك جاریش : ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ، و : ﴿قُلْ أَعُوذُ

بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی له گه لدا زیاد بکات . وه له فهرموده ی (صحیح) یشدا

هاتووه که جاریکیان پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه د ئایه ته له سوره ته ی (النساء) خویندووه ته وه له پکاتیکی وتردا ^(۲۸) .

دوعای (القنوت) و شوینه که ی :

۱۵ - وه دوا ی ئه وه ی که له قورئان خویندنه وه ده بیته وه و پیش

کړنووش بردنی ، هندیك جار ئه و دوعایه ی قنوت ده خوینتته وه که

پیغه مبر ی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (حسن) ی کوپی (علي) - خویان لی پازی بیت - فیئر

کردبوو ، که ئه ویش بریتیه له : " اللهم اهدني فيمن هديت وعافني فيمن

عافيت وتولني فيمن توليت وبارك لي فيما أعطيت وقني شر ما قضيت فإنك

(۲۸) رواه النسائي وأحمد بسند صحيح (رواه النسائي وأحمد بسند صحيح) .

تقضي ولا يقضي عليك وإنه لا يذل من واليت ولا يعز من عاديت تباركت ربنا
وتعاليت لا منجا منك إلا إليك " (٢٩) .

١٦ = وه دروسته دوعای قنوت دواى کړنووشیش بخوینریت ، وه
دروستیشنه زیاده ی بخړیته سهر به وه ی که تییدا دوعا و نه فرهت بکړیت له
بى باوه پان ، یان سه له واتى تییدا بدریت له سهر پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان دوعای
تییدا بکړیت بۆ موسلمانان له نیوه ی دووه می پمه زاندا ، له بهر جیگیر بوونی
هه مووئمانه له پیش نویژه کانی سهرده می عمر رضی الله عنه ، وه له کوتایى
فرموده که ی (عبدالرحمن) ی کوړی (عبدالقادر) دا هاتووه که پیشتر له
لاپه ره (٢٣) باس کړا که تییدا هاتووه ، له نیوه ی دووه می پمه زاندا
نه فره تیان له بى باوه پان ده کړد و ده یانوت : " وکانوا یلعنون الکفرة في
النصف : اللهم قاتل الکفرة الذین یصدون عن سبيلک ویکذبون رسلك ولا
یؤمنون بوعدک وخالف بین کلماتهم وألق فی قلوبهم الرعب وألق علیهم رجزک
وعذابک إله الحق " ، پاشان سه لاوات دهدات له سهر پیغه مبه رى خوا صلی الله علیه و آله ، و
چه ندی پى ده کړیت دوعای خیر بۆ موسلمان بکات ، پاشان داواى لى خوښ
بوون بۆ ئیمانداران بکات .

(٢٩) أخرجه أبو داود والنسائي وغيرها بسند صحيح أنظر " صفة الصلاة " (ص ٩٥ و ٩٦ ط ٧) .

وه ده لیت : کاتیک که له نه فرهت کردن له بی باوه پان وسه لاوات دان
 ده بووه وه له سهر پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم داوی لی خوش بوونی بو ئیماندارانی
 پیاوان و نافرته تان ده کرد ، و له داواکاریه که ی ده بووه وه و ده یوت : " اللهم
 إياك نعبد ولك نصلي ونسجد وإليك نسعى ونحفد ^(۳۰) ونرجو رحمتك ربنا
 ونخاف عذابك الجذ إن عذابك لمن عاديت ملحق " .

پاشان (الله أكبر) ی ده کرد و سوژده ی ده برد ^(۳۱) .

چی ده لیت له کوټای نوږځي وتردا :

۱۷ = وه سوننه وایه که له کوټای نوږځي وتره کهیدا ، پیش سه لام
 دانه وه بیت یان پاشی ، بلیت : " اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك
 وبمعافاتك من عقوبتك وأعوذ بك منك لا أحصي ثناء عليك أنت كما أثنيت
 على نفسك " ^(۳۲) .

۱۸ = وه کاتیک که سه لامی نوږځي وتره که ی ده داته وه ده لیت :
 سبحان الملك القدوس سبحان الملك القدوس سبحان الملك القدوس (ثلاثا) "

(۳۰) أي : نسرع .

(۳۱) رواه ابن خزيمة في " صحيحه " (۲ / ۱۵۵ - ۱۵۶ / ۱۱۰۰) .

(۳۲) صحيح أبي داود (۱۲۸۲) و " الإرواء " (۴۳۰) .

۲۰ = وه سوننه ته له و دوورکاته دا سوره تی : ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا﴾ ،

و سوره تی : ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوئییت^(۳۶) .

(۳۶) أخرجه ابن خزيمة (۱۱۰۴ ۱۱۰۵) من حديث عائشة وأنس رضي الله عنهما بإسنادين يقوي أحدهما الآخر وأنظر " صفة الصلاة " (۱۴۰) .

مانه وه له مزگه وت بۆ خواپه رستی

(الإعتكاف)

رپی پیدانی (مشروعیت) :

۱ - مانه وه له مزگه وتدا سوننه ته له په مه زان بیټ یان له جگه له وه هه ر
پوژیککی تری سال بیټ ، و بنه په تی به لگه ش بۆ ئه وه فه رموده ی خوی
گه وره یه که فه رمویه تی : ﴿وَأَتُمَّ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾^(۳۷) ، واته : کاتیك
که له مزگه وته کاندای ده میئنه وه بۆ خواپه رستی ، له گه ل ئه وه هه موو
فه رموده (صحیح) انه ی ده رباره ی مانه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ هاتون
له مزگه وتدا ، که له کتیبی (المصنف) ی (ابن أبي شيبه) ، و (عبدالرزاق) دا
باس کراون^(۳۸).

(۳۷) سورة البقرة : ۱۸۷ .

(۳۸) كان هنا في الطبعة السابقة حديث في فضل " من اعتكف يوما ... " فحذفته لأنه تبين لي ضعفه بعد أن خرجته
وتكلمت عليه بتفصيل في " سلسلة الأحاديث الضعيفة " (۵۳۴۷) فكتشفت فيه عن علته التي كانت خفيت علي
وعلى الهيئتي قبلي .

نه نجامدانی نوښتی ته راویح چا که و چوښتی و شهریه تی جه معهت تیايدا.....

وه له پیغه مبهروهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هوه جیگیر و سه لمینراوه که ده پوژی کو تایي مانگی (شوال) له مزگه وتدا ماوه ته وه بو خواپه رستی ^(۳۹) ، وه ئه وهش سه لمینراوه که (عمر) به پیغه مبهری خوی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموو :

"كنت نذرت في الجاهلية أن أعتكف ليلة في المسجد الحرام ؟ قال : (فأوف ببنذك (فاعتكف ليلة) " (۴۰) .

واته : له سه رده می نه فامی و جاهلیه تدا نه زرم کردبوو که شه ویك له مزگه وتی هه رامدا (المسجد الحرام) بمینمه وه ؟ ئه ویش پیی فهرموو : " وه فا بکه به نه زره که ت به جی بیئه ، به وهی شه ویك له مزگه وه ته که بمینمه وه .
۲ = وه ئه وهش که زیاتر جه ختی له سهر کرابیت که سوننه ته ئه وهیه که له په مه زاندا بیت ، له بهر ئه وه فهرمووده یه که (أبو هريرة) ده یگیر پیته وه که :

" كان رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يعتكف في كل رمضان عشرة أيام فلما كان العام الذي قبض فيه اعتكف عشرين يوما " (۴۱) .

(۳۹) هو قطعة من حديث لعائشة رواه الشيخان وابن خزيمة في " صحاحهم " وهو مخرج في " صحيح أبي داود " (۲۱۲۷) .

(۴۰) رواه الشيخان وابن خزيمة والزيادة للبخاري في رواية كما في " مختصره " (۹۹۵) وهو مخرج في " صحيح أبي داود " أيضا .

واته : پیغه مبهری خوا له هه موو په مه زانیکدا ده پوژ له مزگه وتدا ده مایه وه بو خوا په رستی ، وه له و ساله که وه فاتی کرد بیست پوژ مایه وه له مزگه وت بو خوا په رستی .

۳ = وه چاکترین پوژیش کو تایي په مه زانه چونکه پیغه مبهر ﷺ له ده پوژی کو تایي په مه زاندا له مزگه وتدا ده مایه وه بو خوا په رستی ، تا کو کوچی دوا ی کرد (۴۲) .

مه رجه کانی :

۱ = نه نجامدانی (ئیعتیکاف) دروست نیه له مزگه وتدا نه بیئت ، له بهر فهرموده ی خوی گه وره که فهرموویه تی : ﴿وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ﴾ (۴۳) وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ (۴۴) ، وه دایکه (عائشة) ش فهرموویه تی : " السنة في المعتكف

(۴۱) رواه البخاري وابن خزيمة في " صحيحهما " وهو مخرج في المصدر السابق (۲۱۲۶ - ۲۱۳۰) .

(۴۲) رواه الشيخان وابن خزيمة (۲۲۲۳) وهو مخرج في " الإرواء " (۹۶۶) و " صحيح أبي داود " (۲۱۲۵) .

(۴۳) أي لا تجامعوهن . قال ابن عباس : المباشرة والملازمة والمس جماع كله ولكن الله عز وجل يكني ما شاء بما شاء . رواه البيهقي (۴ / ۳۲۱) بسند رجاله ثقات .

(۴۴) سورة البقرة : ۱۸۷ ، قد استدلل الإمام البخاري على ما ذكرناه بهذه الآية . قال الحافظ : (ووجه الدلالة من الآية أنه لو صح في غير المسجد لم يخص تحريم المباشرة به لأن الجماع مناف للاعتكاف بالإجماع فعلم من ذكر المساجد أن المراد أن الاعتكاف لا يكون إلا في فيها .

أن لا يخرج إلا لحاجته التي لا بد له منها ولا يعود مريضاً ولا يمسه أمراًته ولا يباشرها ولا اعتكاف إلا في مسجد جماعة والسنة فيمن اعتكف أن يصوم" (٤٥).

واته : سوننه ت وایه بو ئه و که سه ی له مزگه وتدا ده مینیتته وه بو خواپه رستی که دهرنه چیت له مزگه وت بو پیویستی یه که نه بیت که ناچار ی بکات ، و سه ردانی نه خوش نه کات ، و له ئافره ت نزیک نه بیتته وه ، وه مانه وه ش ده بیت له مزگه وتیکدا بیت که جه ماعه تی تیدا بکریت ، وه سوننه ت وایه بو ئه و که سه ی که ده مینیتته وه بو خواپه رستی که به پوژوو بیت .

٢ = وه پیویسته مزگه وته که مزگه وتیک بیت نویژی جومعه ی تیدا بکریت ، بو ئه وه ی ناچار نه بیت که دهرنجیت بو نویژی جومعه ، چونکه دهرچوون بو نویژی جومعه واجب له سه ری ، له به رفه رموده ی (عائشه) که له ریوایه تیک لیوه ده گیرنه وه که فهرموویه تی : " ... ولا اعتكاف إلا في مسجد جامع " (٤٦) .

(٤٥) رواه البيهقي بسند صحيح وأبو داود بسند حسن والرواية الآتية عن عائشة له .

(٤٦) روى البيهقي عن ابن عباس قال : إن أبغض الأمور إلى الله البدع وإن من البدع الاعتكاف في المساجد التي في الدور .

واته : مانه وه نیه له مزگه وتدا بو خوا په رستی جگه له مزگه وتیک نه بیټ
که نوښتی جومعه ی تییدا ده کړیت .

پاشان فهرموده یه کی (صحیح) م دیته وه که به پاشکاو ی ووشه ی (المساجد) که له نایه ته که دا هاتووه تاییه ت ده کات به سی مزگه وته وه که :
مزگه وتی مالی خوا (المسجد الحرام) ، و مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ (المسجد النبوي) ، و مزگه وتی قودس (المسجد الأقصى) ن ، ئه ویش ئه و
فهرموده یه یه که پیغه مبه ری خوا تییدا فهرمودیه تی : " لا اعتكاف إلا في المساجد الثلاثة " (٤٧) .

واته : مانه وه له مزگه وتدا نابیټ جگه له سی مزگه وت نه بیټ ، ئه وانیش :
مزگه وتی مالی خوا (المسجد الحرام) ، و مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ (المسجد النبوي) ، و مزگه وتی قودس (المسجد الأقصى) ن .

وه ئه مه بوچوونی کومه لیکه له سه له ف له وانه که به رچاوم که وتبیټ ،
وه کو (حذیفة) ی کوړی (الیمان) ، و (سعید) ی کوړی (المسیب) ، و (عطاء) ،
به لام باسی مزگه وتی قودسی نه کړدووه ، وه جگه له مانه ش ده لیت : به

(٤٧) أخرجه الطحاوي والإسماعيلي والبيهقي بإسناد صحيح عن حذيفة ابن اليمان رضي الله عنه وهو مخرج في " الصحيحة " (رقم ٢٧٨٦) مع الآثار الموافقة له مما ذكرنا أعلاه وكلها صحيحة .

په‌هایی له هه‌ر مزگه‌وتیکدا که نویژی جومعه‌ی تیدا بکریت ، وه کۆمه‌لئیکی تریش پیچه‌وانه بوون و ووتیان : ئه‌گه‌ر له مزگه‌وتی ماله‌که‌ی خۆیشی دابییت هه‌ر دروسته ، و شاراوهدش نیه که ئیش کردن به‌وه‌ی که له گه‌ل فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ گونجاوه باشته که بگریته به‌ر ، والله سبحانه وتعالی أعلم .

۳ - وه سوننه‌ت وایه بۆ ئه‌وه‌که‌سه‌ی که له مزگه‌وتدا ده‌مینێته‌وه بۆ خوا په‌رستی به‌ پۆژوو بیّت ، هه‌روه‌ک له فهرمووده‌که‌ی (عائشة) دا - خوای لیّ پازی بیّت - باسکرا (۴۸) .

چی دروسته بۆ ئه‌وه‌که‌سه‌ی له مزگه‌وتدا ده‌مینێته‌وه بۆ خوا په‌رستی (ما یجوز للمعتکف)

۱ - دروسته ده‌ربجیّت له مزگه‌وت بۆ ده‌ست به‌ ئاو گه‌یاندن ، و هه‌روه‌ها دروسته سه‌ری ده‌ربکات له مزگه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی بیشۆن و شانەشی بۆ بکه‌ن ، (عائشة) - خوای لیّ پازی بیّت - فهرموویه‌تی : " وإن كان رسول الله ﷺ لیدخل علی رأسه وهو (معتکف) فی المسجد (وأنا فی حجرتي) فأرجله (وفی

(۴۸) رواه البیهقي بسند صحیح وأبو داود بسند حسن وقال الإمام ابن القيم فی " زاد المعاد " : (ولم ينقل عن النبي ﷺ أنه اعتکف مفطرا بل قد قالت عائشة : لا اعتکاف إلا بصوم ولم يذكر سبحانه الاعتکاف إلا مع الصوم ولا فعله ﷺ إلا مع الصوم فالقول الراجح فی الدلیل الذی علیه جمهور السلف أن الصوم شرط فی الاعتکاف وهو الذی کان یرجحه شیخ الإسلام أبو العباس ابن تیمیة) .

روایة : فأغسله وإن بینی و بینہ لعنة الباب وأنا حائض) وكان لا یدخل البیت إلا لحاجة (الإنسان) إذا كان معتكفا " (٤٩) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ سهری ده کرده ژووره که مه وه ، و له و کاته ی که له مزگه و تدا بوو بۆ خوا په رستی ، و منیش له ژووره که ی خومه وه بووم ده شورد و بوم شانه ده کرد ، (وه له پیوايه تیکی تر دا هاتووه : منیش بوم ده شورد و له نیوان من و ئه ودا ته نها ده رگای ماله که م بوو ، و منیش له حه یزدا بووم) وه ئه گهر له مزگه ت بمایه ته وه بۆ خوا په رستی نه ده هاته ماله وه ، مه گهر بۆ پیویستی مروؤ نه بیټ .

٢ = وه دروسته بۆ ئه و که سه ی که له مزگه وت ده مینیت ه وه بۆ خوا په رستی و جگه له ویش که له مزگه و تدا ده ست نوڙ بگریټ له بهر ووته ی پیآویک که خزمه تی پیغه مبهری کردووه ﷺ که فه رموویه تی : " توضأ النبی ﷺ فی المسجد وضوءا خفیفا " (٥٠) .

واته : پیغه مبهر ﷺ له مزگه و تدا ده ست نوڙی گرت ده ست نوڙیکی سووک .

(٤٩) رواه الشيخان وابن أبي شبة وأحمد والزيادة الأولى لهما وهو مخرج في " صحيح أبي داود " (٢١٣١ - ٢١٣٢) .

(٥٠) رواه البيهقي بسند جيد وأحمد (٥ / ٣٦٤) مختصرا بسند صحيح .

۳ = وه ده توانیت چادرکی (خپوهیه کی) بچوک له کۆتایی
مزگه و ته که دا هه لډات بۆ ئه وهی تیدا بمینیتته وه بۆ خوا په رستی ، چونکه (عائشة) - خوی لی پازی بیت - : " کانت تضرب للنبي ﷺ خباء (۵۱) إذا اعتكف وكان ذلك بأمره ﷺ " (۵۲) .

واته : خپوه تیکی بۆ پیغه مبه ر ﷺ هه لډا کاتی که بۆ خوا په رستی
مایه وه له مزگه وت به مه به سستی خوا په رستی ، وه ئه و کرداره ش به فه رمانی
پیغه مبه ر بوو ﷺ .

وه جاريکیان له (قوببه) یه کی بچوکی تورکیدا مایه وه که هسیریک
درا بوو به به رده میدا (۵۳) .

(۵۱) الخباء : أحد بيوت العرب من وبر أو صوف ولا يكون من شعر ويكون على عمودين أو ثلاثة . " نهاية " .

(۵۲) رواه الشيخان من حديث عائشة وفعلا للبخاري والأمر لمسلم وتقدم تخريجه (ص ۳۴) التعليق (۲) .

(۵۳) هو طرف من حديث لأبي سعيد الخدري رواه مسلم وابن خزيمة في " صحيحيهما " وهو نخرج في " صحيح أبي داود " (۱۲۵۱) .

مانه وهی ئافرهت له مزگهوت بۆ خواپه رستی

و سهردانی میرده که ی له مزگهوتدا :

٤ - دروسته بۆ ئافرهت سهردانی میرده که ی بکات که پیاوه که ی له مزگهوتدا مابیته وه بۆ خواپه رستی ، و بۆ پیاوه که شی دروسته که خیزانه که ی تا ده رگای مزگهوت په وانه بکات ، له بهر ووته ی (صفیه) - خوی لى پازى بیټ - که فه رموویه تی : " كان النبي ﷺ معتكفا (في المسجد في العشر الأواخر من رمضان) فأتيته أزوره ليلا (وعنده أزواجه فرحن) فحدثته (ساعة) ثم قمت لأنقلب (فقال : لا تعجلي حتى أنصرف معك) فقام معي ليقبلني وكان مسكنها في دار أسامة بن زيد (حتى إذا كان عند باب المسجد الذي عند باب أم سلمة) فمر رجلا من الأنصار فلما رأيا النبي ﷺ أسرعَا فقال النبي ﷺ : (على رسلكما إنما صفية بنت حيي فقلالا : سبحان الله يا رسول الله قال : إن الشيطان يجري من الإنسان مجرى الدم وإني خشيت أن يقذف في قلوبكما شرا أو قال : شيئا " (٥٤) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له ده پوژی کو تای په مه زاندا مابوو وه له مزگهوتدا بۆ خواپه رستی ، منیش به شه و هاتم بۆ سهردانی ، له و کاته دا

(٥٤) أخرجه الشيخان وأبو داود والزيادة الأخيرة له وهو مخرج في " صحيح أبي داود " (٢١٣٣ و ٢١٣٤) .

خیزانه کانی له لای بوون و پوشتن ، ماوه یه که له گهلیدا بووم ، پاشان هه ستم بگه پیمه وه ، فهرمووی : په له مه که بو ته وهی له گهلیدا بيم ، له کاتیکدا که له لای دهرگای مزگهوت بووین له لای دهرگای مالی (أم سلمة) هوه ، دوو پیاو له نه نصار تیپه پ بوون . کاتیک پیغه مبهریان بیني ﷺ په له یان کرد . پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی : په له مه کهن له سهر خوټان ، ته وهی که له گهلیدایه (صفية) هی کچی (حي) ه ، نه وانیش ووتیان : پاکی بو خوای په روه ردگار ته وه چی ده لیتیت !! ته ویش فهرمووی : شهیتان به ناو پرپره وهی خوینی نه وه کانی ئاده مدا دیت و ده روات منیش ترسام خراپه یه که یان شتیک بخاته دلټانه وه .

به لکو دروست و پره واشه بو ئافرهت که له گهل میړده کهی دا له مزگهوت بمینیتته وه ، یان به ته نها بمینیتته وه ، له بهر فهرمووده کهی (عائشة) - خوای لی پازی بیت - که ده فهرموویت : " اعتکفت مع رسول الله ﷺ امرأة مستحاضة (وفي رواية أنها أم سلمة) من أزواجه فكانت ترى الحمرة والصفرة فرما وضعنا الطست تحتها وهي تصلي " (٥٥) .

(٥٥) رواه البخاري وهو مخرج في " صحيح أبي داود " (٢١٣٨) والرواية الأخرى لسعيد بن منصور كما في " الفتح " (٤ / ٢٨١) لكن سماها الدارمي (١ / ٢٢) : (زينب) . والله أعلم .

واته : ئافره تیکي (مستحاضة : واته : نه و ئافره ته ی خوینی زیاد له سهر خوینی حه یزه که ی یان زه یسانیه که ی خوینی لی به رده وامه) له خیزانه کانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له گهل پیغه مبه ردا صلی الله علیه و آله له مزگه و تدا مایه وه (له پړوايه تیکدا هاتووه : نه و ئافره ته (أم سلمة) ه بویه و سووراو و زهر داوی هه بویه ، له وانه شه ته شتی کمان له ژیری داده نا له کاتی نوږت کردنه که یدا .

وه هه روه ها ده یفه رموو : " كان النبي صلی الله علیه و آله يعتكف العشر الأواخر من رمضان حتى توفاه الله ثم اعتكف أزواجه من بعده " (٥٦) .

واته : پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله له مزگه و تدا ده مایه وه له ده ی کوتایی پره مه زاندا تا نه و کاته ی وه فاتی کرد ، پاشان خیزانه کانی له مزگه و تده مانه وه .

ده لیم : نه م فه رمووده یه به لگه یه له سهر دروستی و پړوايی مانه وه ی ئافره تان له مزگه و ت بو خوا په رستی ، و گومانیش له وه دا نیه که نه مه بهنده به رپیځداتی خاوه نه کانیانه ، له گهل نه بویونی فیتنه ، و نه بویونی خه لوه ت له گهل پیاواندا ، له بهر هه موو نه و به لگه زورانیه که له و باره یه وه هاتوون ، له گهل نه و بنه وا فیه یه ش که ده لیت : (درء المفاسد مقدم علی جلب المصالح) .

(٥٦) أخرجه الشيخان وغيرهما وسبق تخريجه (ص ٣٥) التعليق رقم (٢) .

واته : پالانانی خراپه کان پیش خراوه له سهر به ده ست هینانی چاکه کان.

۵ = وه جووت بوون له گهل خیزاندا به تالی ده کاته وه له بهر فهرمووده ی

خوای گه وره که فهرموویه ته : ﴿وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ (۵۷).

وه (ابن عباس) فهرموویه ته : " إذا جامع المعتكف بطل اعتكافه ، واستأنف " (۵۸) .

واته : نه گهر نه و که سه ی که ده مینیتته وه بو خواپه رستی له گهل خیزانیدا جووت بوو نه و امانه وه که ی به تال ده بیتته وه ، و ده بیت سهر له نوی ده ست پی بکاته وه .

وه هیچ قهره بوکردنیک (یان : که فاره تیك) ی له سهر نیه ، له بهر نه وه ی هیچ به لگه یه کمان له پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانیه وه پی نه گه یشتووه له و باره یه وه .

(۵۷) سورة البقرة : ۱۸۷ .

(۵۸) رواه ابن أبي شيبة (۳ / ۹۲) وعبد الرزاق (۴ / ۳۶۳) بسند صحيح ، والمراد من قوله : " استأنف " أي أعاد اعتكافه . واته : ئيعتیکافه که ی دوباره ده کاته وه .

پیدا چوونہوہ ، و پااکردنہوہ ، و زیادکردنی سوودی نوی بۆ ئەم کتیبہ
تہواوبوو ، بہ پیئووسی نووسەرہکە ی ، لہ بہرہ بہ یانی پۆژی یەک شەمە (٢٦ / رجب / ١٤٠٦ ک) .

وصلی اللہ علی محمد النبی الأمی ، وعلی آلہ وصحبہ وسلم .

عمّان - الأردن

نووسینی : محمد ناصرالدین الألبانی